

Sygn. akt I CSK 724/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku R. P.
przy uczestnictwie H. B. , T. D., J. D., W. P. i K. P.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt V Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawcy R. P. od postanowienia Sądu Okręgowego w W. należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Oparcie wniosku na oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*) bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

Oczywista zasadność skargi przejawia się, zdaniem wnioskodawcy, w naruszeniu art. 172 i 176 w związku z art. 336 i 339 k.c. przez błędne przyjęcie, iż wnioskodawca nie wykazał przesłanek nabycia przez jego poprzedników prawnych prawa własności działki objętej wnioskiem. Zawarte w uzasadnieniu

wniosku o przyjęcie skargi wywody skarżącego stanowią jednakże przede wszystkim polemikę skarżącego z oceną dowodów i ustaleniami faktycznymi oraz ocenami prawnymi Sądu Okręgowego i powielenie uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Tymczasem czym innym jest argumentacja zmierzająca do wykazania istnienia jednej z przyczyn kasacyjnych wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., a czym innym argumentacja nakierowana na uwzględnienie podstaw kasacyjnych. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlega bowiem analizie na etapie przedsądu, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania przez Sąd Najwyższy. Przesłanka oczywistości skargi kasacyjnej nie zachodzi w przypadku braku możliwości uznania przez Sąd Najwyższy, w ramach ograniczonego postępowania w przedmiocie przedsądu, że ma miejsce kwalifikowana i widoczna *prima vista*, bez konieczności pogłębionych studiów nad sprawą, wadliwość zaskarżonego orzeczenia w powiązaniu z jego podstawą faktyczną i prawną (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, niepubl., z dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, niepubl. i z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08, niepubl.).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.